

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิจัยภายใต้แผนโครงการวิจัยนี้กำหนดโจทย์ปัญหาการบูรณาการการเพิ่มศักยภาพของกลุ่มอาชีพชุมชนตามแนวคิด “ต่อยอดอดีต” “ปรับปัจจุบัน” และ “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” เพื่อสร้างรายได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ในการสร้างอาชีพและการเพิ่มรายได้ด้วยการศึกษาและวิเคราะห์ข้อเด่นและความได้เปรียบเชิงพื้นที่ของชุมชนในการวางแนวทางการจัดสร้างที่พักแบบโฮมสเตย์ที่มีมาตรฐาน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมหาศาล เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งถือว่าเป็นเสน่ห์ที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาสัมผัสสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่จากสถานการณ์การท่องเที่ยวปี 2562 - 2563 เป็นต้นมา เป็นปีที่การท่องเที่ยวของประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาต่างๆ มากมาย ทั้งจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว เกิดสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น รวมไปถึงภัยคุกคามจากโรคระบาดไวรัสโควิด 19 จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเป็นอย่างมาก สามารถเปรียบเทียบได้จากสถิติจำนวนและรายได้ของนักท่องเที่ยวเดือน มกราคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2563 เทียบกับ เดือน มกราคม ถึงกุมภาพันธ์ ปี 2562 ที่ผ่านมาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมีจำนวนลดลง 19.80% และมีรายได้ลดลง 23.16% จากปีก่อน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

จากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด 19 ที่ทวีความรุนแรงและแพร่ระบาดไปทั่วโลกนั้น กระทบต่อการท่องเที่ยวอย่างมหาศาล เป็นเหตุให้รัฐบาลหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย ต้องมีมาตรการที่เข้มข้นในการควบคุมการเดินทางไปต่างประเทศและการเดินทางเข้าประเทศของชาวต่างชาติที่มาจากพื้นที่เสี่ยง รวมถึงมาตรการปิดเฉพาะเมือง ตลอดจนการปิดประเทศในบางประเทศเป็นการชั่วคราว เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสภายในประเทศของตน

การยกระดับมาตรการที่เข้มข้นของแต่ละประเทศ ส่งผลให้เศรษฐกิจและภาคการท่องเที่ยวหยุดชะงัก โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2563 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั่วโลกอาจหดตัวสูงถึง 75% - 80% ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า หากรัฐบาลในประเทศต่างๆ สามารถ

ควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ไม่ให้มีผู้ติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นได้ภายในกลางปีนี้ น่าจะทำให้สถานการณ์ต่างๆ ดีขึ้นตามมา (Bangkok insight, 2563)

สำหรับสถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกับการท่องเที่ยวโลก ดังนั้นจึงต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เมื่อในอนาคตสามารถหยุดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้แล้วจะต้องมีการเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจและภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเสาหลักในการสร้างรายได้ให้กับประเทศให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็วที่สุด

การจะเร่งฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวหลังวิกฤตการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 นั้น จะต้องนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560- 2564 มาประกอบการดำเนินงาน เนื่องจากในแผนมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาด้านต่างๆ อาทิ เพื่อพัฒนาคน เพื่อพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เป็นต้น ดังนั้น การจะพัฒนาภาคการท่องเที่ยวให้มั่นคงและยั่งยืนต้องมาจากฐานราก โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมไปถึงพัฒนาชุมชนซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญอีกทางหนึ่งด้วย (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ ได้ร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเต็มความสามารถในการกระตุ้นการท่องเที่ยวของประเทศ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวในเขตชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์ท่องเที่ยวชุมชนอย่างรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่มุ่งเน้น 4 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ ยกกระดับความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว (Safe) ส่งเสริมความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยว (Clean) ส่งเสริมความเป็นธรรมในการท่องเที่ยว (Fair) และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและรักษาสິงแวดล้อม (Sustainability) ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism) เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2563)

การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยที่คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวชุมชนของตนเอง ซึ่งชุมชนเป็นเจ้าของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน โดยนำสิ่งที่น่าสนใจที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมไปถึงการพัฒนาคนในชุมชนให้มีความรู้ การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว การอนุรักษ์สิ่งที่ชุมชนมีอยู่ การเป็นเจ้าบ้านที่ดี รวมไปถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในท้องถิ่น แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน งานประเพณี ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ชมการประกอบอาชีพของคนในชุมชน การทำการเกษตร การทำสวน และอาชีพการบริการ

ทางการท่องเที่ยว เช่น บริการ รถนำเที่ยว บริการร้านอาหาร บริการนำเที่ยว ขายของที่ระลึก และที่ขาดไม่ได้คือการบริการด้านที่พัก เป็นต้น (ชุดิพงค์ พนาลัยสัมพันธ์ (2559)

โฮมสเตย์ (Homestay) เป็นการบริการด้านที่พักของการท่องเที่ยวชุมชนรูปแบบหนึ่ง เป็นการที่นักท่องเที่ยวพักอาศัยในบ้านหลังเดียวกับเจ้าของบ้าน เพื่อเรียนรู้เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนนั้นๆ เช่น การพักผ่อน อาหารการกิน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับชาวบ้าน มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวและกีฬา, 2558)

โฮมสเตย์ มีการพัฒนาแนวคิดมาจากที่พักแบบ Bed & Breakfast Homestay และ Farm Stay ของต่างประเทศ ได้มีการพัฒนาและดำเนินกิจกรรมที่พักผ่อนพร้อมสัมผัสธรรมชาติและชนบทหลายพื้นที่ เพื่อนำเสนอวิธีการดำเนินชีวิตและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมอันโดดเด่นเฉพาะพื้นที่ ซึ่งถือเป็นเสน่ห์ที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชน (กาญจนา สุคติศรีกุล, 2556)

การจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน โดยมีนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐเป็นตัวสนับสนุน ขณะเดียวกันชุมชนเองก็ต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกัน โดยร่วมมือในการดูแลรักษาวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติเอาไว้ เพื่อเป็นการสืบต่อให้แก่คนรุ่นหลังต่อไป แต่ที่ผ่านมาโฮมสเตย์หลายแห่งยังขาดความร่วมมือและแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ บางแห่งยังเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนเองจากการเปิดรับวัฒนธรรมอื่นจากนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ที่มุ่งการใช้เอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้นจึงควรมีการวางแนวทางที่เหมาะสมในการจัดทำที่พักแบบโฮมสเตย์ของแต่ละท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่น และให้เกิดความร่วมมือของคนในชุมชน อันจะเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่ชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาแนวทางการจัดสร้างที่พักแบบโฮมสเตย์ โดยการศึกษาสภาพทั่วไปของที่พักแบบโฮมสเตย์ในชุมชนที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ให้ความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมกับชุมชน โดยกำหนดพื้นที่ในการศึกษาวิจัยในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

อำเภอบางพลี เป็น 1 ใน 6 อำเภอในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุด แบ่งเขตการปกครองย่อย 6 ตำบล ได้แก่ตำบลบางพลีใหญ่ ตำบลบางแก้ว ตำบลบางปลา ตำบลบางโฉลง ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอยู่กระจายไปตามตำบลต่างๆ เป็นจำนวนมาก เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดบางพลีใหญ่กลาง ตลาดน้ำโบราณบางพลี เป็นต้น และอำเภอบางพลีที่ยังคงความเป็นอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงทำการเกษตรและ

ทำอาชีพชุมชนที่ถ่ายทอดกันมาอย่างยาวนานอยู่แม้ว่าจะเป็นอำเภอที่มีการขยายเป็นชุมชนเมืองมากขึ้น มีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เข้มแข็งมีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายสายโดยเฉพาะลำคลองต่างๆ ยังมีความสมบูรณ์ของน้ำที่ใช้ในการทำเกษตร มีการใช้การสัญจรทางเรือในการขนส่งและเหมาะที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี (ไทยตำบล ดอทคอม, 2563)

จากการสำรวจพื้นที่ในเขตอำเภอบางพลี ที่พักแบบโฮมสเตย์ยังมีไม่มากนัก และส่วนใหญ่ไม่ได้มีการบริหารจัดการในรูปโฮมสเตย์ที่แท้จริง แต่เป็นการบริหารจัดการที่พักในรูปแบบรีสอร์ทเสียมากกว่า โฮมสเตย์หลายแห่งขาดความรู้ในการบริหารจัดการ บางแห่งยังไม่ได้มาตรฐาน บางแห่งสร้างที่พักขึ้นมาใหม่เพื่อการพาณิชย์ ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ของที่พักแบบโฮมสเตย์ รวมถึงยังขาดทักษะและแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานทำให้ที่พักแบบโฮมสเตย์ไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เท่าที่ควร

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยในศักยภาพของการพัฒนารูปแบบที่อยู่อาศัยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวให้กับชุมชน โดยการนำเสนอแนวทางการจัดสร้างที่พักแบบโฮมสเตย์ที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับชุมชน เพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชนอีกทางหนึ่ง และเป็นตัวอย่างในการสร้างที่พักแบบโฮมสเตย์ให้แก่ชุมชนอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ และสภาพทั่วไปของโฮมสเตย์ที่ยังให้บริการ ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวในลักษณะเฉพาะโฮมสเตย์ ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อสำรวจแนวทางการสร้างโฮมสเตย์ให้เหมาะสมกับอัตลักษณ์ของชุมชน ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่

1. ผู้ประกอบการที่พกที่มีลักษณะใกล้เคียงกับที่พกโฮมสเตย์ ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่พกในแต่ละตำบล คือ ตำบลบางพลี ตำบลบางแก้ว ตำบลราชาเทวะ ตำบลบางปลา ตำบลบางโฉลงและตำบลหนองปรือ จำนวนทั้งหมด 35 ราย (จากการลงพื้นที่สำรวจ, 2563)

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประมาณ 47,800 คนต่อปี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2562)

การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย เจ้าของบ้านพกโฮมสเตย์ ผู้นำชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. การเลือกประชากรโดยทั้งหมดเฉพาะเจาะจง จากผู้ประกอบการที่พกที่มีลักษณะใกล้เคียงกับที่พกโฮมสเตย์ ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่พกในแต่ละตำบล คือ ตำบลบางพลี ตำบลบางแก้ว ตำบลราชาเทวะ ตำบลบางปลา ตำบลบางโฉลงและตำบลบางแก้ว จำนวนทั้งหมด 35 ราย

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ประมาณ 47,800 คนต่อปี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2562) โดยเลือกกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณไม่ทราบจำนวนของประชากรของ (Cochran, 1963:75) ได้กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังนี้ 1. สภาพทั่วไปของที่พกแบบโฮมสเตย์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 10 ด้าน 2. แนวทางการจัดสร้างที่พกแบบโฮมสเตย์ ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการประกอบไปด้วย แนวทางการสร้างที่พกแบบโฮมสเตย์แบบมีส่วนร่วม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และแนวทางการสร้างที่พกแบบโฮมสเตย์ที่เหมาะสมกับชุมชน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยระหว่างเดือนกรกฎาคม 2563–เดือนกุมภาพันธ์ 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

โฮมสเตย์ (Home Stay) หมายถึง การจัดสรรพื้นที่บ้านพัก เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวได้พักอาศัยเปรียบเสมือนญาติมิตรของเจ้าของบ้าน โดยเจ้าของบ้านยังคงประกอบอาชีพประจำของตน และคงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิตวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชุมชนอย่างแท้จริง พร้อมทั้งก่อให้เกิดรายได้แก่เจ้าของบ้านและชุมชนในท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการทั้งที่ขึ้นทะเบียนมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยกับกรมการท่องเที่ยวและไม่ขึ้นทะเบียน

มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย หมายถึง กำหนดให้มีดัชนีชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 10 ด้าน ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ด้านรายการนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ ด้านประชาสัมพันธ์

ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจบ้านพักในชุมชนในรูปแบบโฮมสเตย์โดยใช้ความรู้ วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชุมชน เป็นแนวทางในการประกอบการในเขตพื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ประกอบการที่พหุลักษณะใกล้เคียงกับโฮมสเตย์ หมายถึง เจ้าของที่ทำธุรกิจที่พักมีรูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของชุมชนในการสร้างคุณค่าให้กับที่พักอาศัยและให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ

ผู้นำชุมชน หมายถึง ผู้นำชุมชนในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนพักแบบโฮมสเตย์ของชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

การท่องเที่ยวโดยชุมชน หมายถึง การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวภายในชุมชน ซึ่งคนในชุมชนเป็นผู้กำหนดทิศทาง ไม่ว่าจะเป็น การวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน การรับผลประโยชน์หรือผลกระทบ บนฐานความคิดที่ว่าคนในชุมชนเป็นเจ้าของทรัพยากรร่วมกัน โดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม โดยเน้นให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและเกิดความยั่งยืนไปสู่รุ่นต่อไปในอนาคต

การมีส่วนร่วมโดยชุมชน หมายถึง ผลของข้อมูลสำคัญในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับที่พักแบบโฮมสเตย์ ที่เกิดจากการเรียนรู้ร่วมกัน การความเข้าใจที่ตรงกัน เพื่อแนวทางสำคัญที่ทำให้ที่พักแบบโฮมสเตย์มีความเหมาะสม และรองรับนักท่องเที่ยวหรือการเป็นที่พักของชุมชนท้องถิ่น

การจัดการ หมายถึง กระบวนการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ให้ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับชุมชนอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. แนวทางการสร้างที่พักแบบโฮมสเตย์ใน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ชุมชนสามารถนำไปเป็นแนวทางการสร้างที่พักโฮมสเตย์ที่เหมาะสมกับท้องถิ่นของตน
2. ชุมชนได้องค์ความรู้และแนวทางทางการสร้างที่พักโฮมสเตย์ที่เหมาะสมกับท้องถิ่นของตน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี